

عنوان مقاله:

اثر محافظتی عصاره آبی-الکلی برگ گردو بر آسیب های اکسیداتیو بیضه تابش یافته توسط پرتو گاما در موش صحرایی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و پنجمین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ناهید زادخوش - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد همدان، گروه زیست شناسی، همدان، ایران.

لیلا موسوی - دانشگاه علوم پزشکی همدان دانشکده داروسازی گروه شیمی دارویی

ابوالفضل غفوری خسروشاهی - آزمایشگاه پاتوبیولوژی بوعلی سینا رزن واحد R@D

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از علل ناباروری مردان از دست رفتن عملکرد بیضه، در تولید اسپرم با تعداد و فعالیت طبیعی به دلیل قرار گرفتن در معرض پرتوهای یونیزان است. اشعه گاما که یکی از انواع این پرتوها است در درمان سرطان کاربرد فراوان دارد. اما موجب ایجاد آسیب اکسیداتیو در سیستم تولید مثلی نر می شود. جهت جلوگیری از اثرات سوء این اشعه تاکنون اقداماتی انجام شده است. استفاده از گیاهان دارویی از قدیم الایام جهت درمان و پیشگیری از بیماری ها کاربرد داشته است. با توجه به عدم وجود اطلاعات علمی کافی در رابطه با اثرات محافظتی عصاره برگ گردو بر سیستم تولید مثلی نر در هنگام تابش اشعه گاما، این مطالعه با هدف بررسی عملکرد این گیاه بر بیضه موش های نر طراحی شده است. روش کار: روش کار: در ابتدا 30 سررت بالغ نر از نژاد ویستار به وزن تقریبی 200 ± 20 گرم تهیه شد. موش ها به مدت یک هفته در شرایط آزمایشگاهی مناسب قرار گرفتند و به طور تصادفی در 6 گروه 5 تایی شامل: گروه نرمال سالین، کنترل عصاره برگ گردو (200mg/kg)، کنترل اشعه و سه گروه تیمار با عصاره به دوزهای کم (100mg/kg)، متوسط (200mg/kg)، زیاد (400mg/kg) گروه بندی شدند. سپس به گروه های کنترل عصاره برگ گردو و سه گروه تیمار با عصاره به دوزهای کم، متوسط، زیاد عصاره آبی- الکلی برگ گردو، به صورت داخل صفاقی تزریق شد. سپس گروه های کنترل اشعه و سه گروه تیمار با عصاره به دوزهای کم، متوسط و زیاد تحت تابش اشعه قرار گرفتند. پس از یک ماه حیوانات را تشریح نموده بیضه ها جدا گردید و جهت بررسی های بیوشیمیایی مورد استفاده قرار گرفت. سپس نتایج حاصل با استفاده از نرم افزار spss و آزمون ANOVA ارزیابی گردید. نتایج: این بررسی نشان داد که تزریق عصاره برگ گردو در دوزهای مختلف به همراه تابش اشعه موجب تغییرات معنادار در میزان فعالیت کلازمی لپیدها و کسیداسیون پروتئین ها می گردد $p < 0/05$ همچنین دوز کم عصاره موجب تغییرات معنادار در میزان فعالیت کلازمی شود همچنین تاثیر دوز متوسط و زیاد عصاره بر ظرفیت انتی اکسیدانی نسبت به گروه کنترل اشعه دارای افزایش معنادار است. نتیجه گیری: این بررسی نشان داد که عصاره آبی الکلی برگ گردو در دوزهای مختلف موجب ایجاد تغییرات معنادار در پارامترهای استرس اکسیداتیومی شود. با توجه به اثرات مثبت عصاره برگ گردو در سیستم تولید مثلی نر، به نظر می رسد در غلظتهای متعادل اختلالی در دیگر سیستم های بدن ایجاد نکند و می تواند به عنوان یک داروی محافظت کننده برای استفاده کلینیکی جهت پیشگیری از ناباروری در مردان تحت پرتودرمانی و افراد شاغل در مکان های تحت تشعشعات هسته ای مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

برگ گردو، اشعه گاما، ناباروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/958762>

